

074. Derde Kinderdictee der Nederlandse Taal (auteur: Paul van Loon)

In het ogenschijnlijk ongevaarlijke woud

Terwijl het cycloopoog van de volle maan langzaam zichtbaar werd tussen als slagschepen voorbijrijvende wolken, opende de vampier likkebaardend het met fluweel beklede deksel van zijn doods-kist en gluurde met bloeddoorlopen ogen naar de kloppende halsslagader van de naderende adolescent.

Deze jongeman wandelde eerder diezelfde avond nietsvermoedend het ogenschijnlijk ongevaarlijke woud in om een handvol cantharellen te bemachtigen voor de soep, die zijn moeder zou serveren als voorafje bij een luxueuze stapel met siroop overgoten pannenkoeken.

Maar zodra de afstammeling van Dracula zijn hoektanden voor hem ontblootte, besepte de jongen dat er geen uitweg was uit deze benarde situatie; vlug zond hij met zijn gsm'etje een laatste sms'je naar zijn moeder, dat luidde: ma, geef mijn portie maar aan Fikkie, onze rottweiler.